

Genel kanaat ve kanıtlar şu yöndedir ki;

Doğulu maneviyatçı, batılı maddeci ve menfaatçidir. Ama hem inançlı, hem de ızanlı olmak gerekir.

Doğulu içten ve hasbi, batılı art niyetli ve hesabidir. Ama hem merhametli, hem de dikkatli olmak gerekir.

Doğulu duygularıyla ve metafizikle, batılı beş duyusuyla ve matematikle hareket etmektedir. Ama hem imanlı ve insafı, hem de planlı ve itidalli olmak gerekir.

Doğulu vefalı ve fedakâr, batılı fırsatçı ve hilekâr bilinir. Ama hem yüreği yanık, hem de uyanık olmak gerekir.

Doğulu tevekkül ehli, batılı tedbirlidir. Ama hem müdbir (tedbirli), hem mütevekkil (teslimiyetli, kanaat ehli ve geniş yürekli) olmak güzeldir.

Doğuya gönül ve ilham, batıya akıl ve felsefe hâkimdir. Ama hem vicdana dayanmak, hem de aklını kullanmak gerekir.

Doğuda din ve duygu, batıda bilim ve kurgu öndedir. Ama dinin değerleri, bilimin verileriyle yorumlanmalı ve yürütülmelidir.

Doğulu ölüm ötesine, batılı ölüm öncesine önem verir. Ama ahiret burada kazanılacaktır, dünya

ahiretin mezrası ve mektebidir.

Doğulu sevgiye ve sadakate, batılı zevke ve hıyanete yöneliktir. Ama sadakat gösterirken, saflığa düşmemelidir.

Aşk deyince doğuda sevda, batıda şehvet hatıra gelir. Doğuda genellikle hikmet, batıda özellikle edebiyat üretilir. Ama hikmetsiz edebiyat gevezelik, edebiyatsız hikmet zevzekliktir.

Doğuya din ve maneviyat geldi. Ama yobazlık ve istismarla yozlaştırıldı. Batıdan laiklik ve demokrasi geldi. Ama dinsizlik ve ahlaksızlıkla yozlaştırıldı.

Doğudan hisler, sevgiler geldi. Ama hayalcilik ve hasetçilikle yozlaştırıldı. Batıdan düşünme ve akıl yürütme geldi. Ama şehvet ve şeytaniyetle (hile ve desise ile) yozlaştırıldı.

Doğudan edep ve hürmet geldi. Ama şuursuz gelenek ve ruhsuz görenekle yozlaştırıldı. Batıdan serbestlik ve medeni cesaret geldi. Ama haksızlık ve hayâsızlıkla yozlaştırıldı.

Doğulu kaba görünümlü ama insancıl, batılı kibar görünümlü ama barbardır. Hâlbuki hem insancıl, hem kibar olmaya çalışmalıdır.

Doğulu “sen” cil, batılı “ben” cildir. Ama doğrusu “biz” cil olmaktır. Yani farklı köken ve kültürden herkesi kendimizin bir azası, kendimizi de âlemlerin bir parçası görme olgunluğuna ulaşmalıdır. Kısaca yerli düşüncenin ve milli değerlerin çağdaş ve evrensel bir yorumcusu ve savunucusu konumuna ve şuuruna kavuşmalıdır.

Atatürk, “muasırlaşma”yı yani çağdaş standartları yakalamayı ve tüm sorunlarımızı genel insan hakları ve uygarlık temelinde aşmayı amaçlamışken, İnönü, Bayar ve devamı, Atatürk’ün hayat boyu ağzına bile almadığı “batılılaşma”yı ve körü körüne batıya teslim olmayı, bu millete Atatürk’ün kutsal hedefi olarak göstermiş, daha doğrusu, zorla dikte etmişlerdir. Kendi sömürme ve sindirme düzenini, milli şefin, Kemalizm yorumuyla

meşrulaştıran ve toplumumuza dayatan masonik güçler, yıllarca bu aslından ve amacından saptırılmış Kemalizm sopasıyla, önce milletimizi korkutup susturdıkları gibi, sonunda aynı sopayla devleti ve devleti temsil eden kurum ve kişileri de tehdit etmeye ve hizaya getirmeye yeltenmişlerdir.

Kabul edilmeli ki, bugün irtica ve din sömürsü de önemli bir problemdir. Ama daha tehlikeli olanı “irtica istismarı” yaparak, bu kılıf altında millete ve İslamiyet’e hücum ve hakaret edilmesidir. Türkiye’mizin hem din istismarcılarından, hem de devrim yobazlarından mutlaka kurtulması gerekir.

Hâlbuki Atatürk’ü bir simge, bir sembol olarak düşünmelidir:

Baticılığın değil, bağımsızlığın sembolü... Bağnazlığın değil, aydınlığın sembolü...
Barbarlığın değil, uygarlığın sembolü... Geri kalmışlığın değil, kalkınmışlığın sembolü...
Dayatmacılığın değil, demokrasi ve katılımcılığın sembolü... Din düşmanlığının değil,
inanca saygının sembolü... Yozlaşmanın ve özüne yabancılaşmanın değil, Milli kültür ve
ahlakın sembolü... Geçmişini inkârın ve tarihinden utanmanın değil, Medeniyet mirasıyla
gurur duymanın sembolü bir Atatürk yerine...

Uygarlık yarışında en gerilerde kalmanın ve ülkeyi her yönden batağa saplamanın... Bir vilayetimiz büyüklüğündeki ülkelere avuç açmanın... Devleti faizcilik, rantiyecilik ve hileli ihalecilik yoluyla bir avuç mutlu ve putlu azınlığa soydurmanın... Ekonomiyi IMF’nin, dış politikayı CFR’nin (ABD’de Siyonistlerin hâkim olduğu yüksek dış politika konseyi) güdümüne teslim edip, Türkiye’yi yarı sömürge konumuna ve komaya sokmanın... Özelleştirme diye, öncelikle ve özellikle, kâr eden ve gelirin önemli bir kısmı Milli Savunmaya giden KİT’lerin, hem de arsa fiyatının çok altında, malum ve mel’un kesimlere satmaya çalışmanın... Hala Ortaçağ şartlarına mahkûm yaşamının... Ekonomik sefaletleri ve sosyal rezaletleri giderek yaygınlaştırmamızın... Bunlar yetmiyormuş gibi milletin inancıyla savaşmanın... Kıbrıs’ta, Kuzey Irak’ta, Orta Asya’da, Kafkasya’da, hayati çıkarlarımıza sahip çıkamayıp, vatandaşın başörtüsüne sataşmanın adını Atatürkçülük koyarsanız, Atatürk’e en büyük hakaret ve hıyaneti siz yapıyorsunuz demektir. Ve bizim insanımız Atatürk’ten değil, sizin istismarınızdan, sahtekârlığınızdan, zulüm ve sömürü saltanatınızı yürütürken O’nun arkasına sığınmanızdan nefret etmektedir.

Ve artık milletimiz, din istismarcılarıyla Atatürk simsarlarının, aynı merkezlerden beslenip desteklendiğini... Sözde dincilerle sahte devrimcilerin, iç siyaset ve seçimlerde olsun... Dış

politika tercihlerinde olsun... (ne tesadüfse) hep aynı çizgide hareket ettiklerini artık çok iyi sezmektedir. Asıl problem, Suriye’de azınlık Nusayri yönetiminin ve yıllarca Irak’taki Baas partisinin... Yani %10’luk bir kesimin %90’lık büyük bir kitleye hükmetmesi gibi... Türkiye’de de maalesef, sabataist dönmelerin denetimindeki hâkim ve hain bir azınlık zihniyetinin, gizli diktatörlüğünü hala sürdürmek istemesidir.

Evet, doğu itaatkâr ve devletçi, batı isyankâr ve devrimcidir. Ama hem devleti, yani dirlik ve düzeni korumak, hem de, tahrip etmeden değişim ve gelişmeyi başarmak gerekir. Gardiyan (baskıcı ve gaddar) devlet değil, garson (yönlendirici ve hizmetkâr) devlet anlayışına dönmelidir. Çünkü devlet, toplumun örgütlenmiş akli ve iradesi yerindedir. Eğer, bir takım güçler devleti ele geçirirse, hipnotize edilmiş insan veya beynine virüs girmiş hasta gibi, milletin yetkisi ve tepkisi, etkisizleşir. Demokrasi ve seçim gibi şeyler de göstermelik hale gelir. Böylece ülke kaynaklarını sömürmek ve toplumu sindirmek isteyen güçlerin gizli iktidarı baş gösterir.

Bugün maalesef, devletimiz dış güçlerin ve sabataycı dönmelerin güdümündeki, “masonik merkezlerin” ve hain işbirlikçilerin kuşatması altına girmiştir. Kapitalist patronların ve sabataist baronların, en ezici ve etkili şeytanlığı ise M. Kemal Atatürk’ü kendi emellerine alet etmeleridir. Atatürk’ün tasfiye ettiği tanzimatçı, ittihatçı ve dayatmacı zihniyet, İnönü’nün yanlış Kemalizm yorumu ve yozlaştırmasıyla tekrar geri gelmiştir. Bazı masonların ve marazlı medyanın, irtica bahanesiyle, dinimize ve milli değerlerimize yönelik tecavüzlerine, devlet kurumlarını ve hele ordu mensuplarını alet etmeye kalkışmaları ise, hıyanet ve hilekârlığın en sinsi örneğidir.

Öyle ise, dindar olalım, ama yobazlaşmayalım! Demokrat olalım, ama soysuzlaşmayalım! Devletimize bağlı kalalım, ama ruhumuzu köleleştirip yozlaşmayalım!

Hikmet ve hakikat... İlim ve sanat... Hürriyet ve huzurlu hayat... İnananların ve insanlığın kaybettikleri ortak malıdır. Nerede bulursak alalım, sahip çikalım. Ama asla Hak yoldan sapmayalım, yalpalamayalım! Doğuya da Batıya da yanaşalım, anlaşalım... İnsani değerler ve milli dengeler çerçevesinde yüzleşelim, uzlaşalım. Danışalım, yardımlaşalım. Ama asla yalvarmayalım, yavşaklaşmayalım!

Velhasıl; **“Devlet, devemiz; develerimiz ise devletimizdir”** diyen... Böylece devleti, menfaat aleti ve keyfine hizmet değneği gören, şahsi servet ve etiketini de, devlet ve garantili ganimet zanneden, haysiyet ve şahsiyet fukaraları yerine;

“Devlet, öz benliğimiz ve birliğimiz; birlik ve dirliğimiz ise devletimizdir”

düşüncesine, yani devleti milli değerlerimizin, birlik ve dirliğimizin kutlu gücü ve güvencesi... Birbirimize ve devletimize bağlılığı ve mukaddeslerimize saygınlığı ise, varlık sigortamızın simgesi gören, olumlu ve onurlu bir zihniyete ihtiyaç vardır. Kısaca artık öz benliğimize ve milli bilincimize dönmek zamanıdır.

O halde nedir, Milli Cephe, Milli Şuur?

Bizi şerefli millet yapan değerlerin... Bize şanlı medeniyetler kurduran düşüncenin... Tüm insanlığa huzur ve hürriyet sağlayacak ve herkese model olacak adil ve asil bir düzenin, ortak ve orijinal tanımımızdır. Peki kimler “Milli Şuur” kapsamındadır?

Yeni bir medeniyet mimarının ifade buyurdukları gibi:

A- “**Kimya**”sında (iç dünyasında);

1- Hakkı üstün tutan (yani herkesin insan haklarına saygı duyan ve sahip çıkan).

2- Maneviyatçı olan (yani menfaatçi ve insafsız değil, vicdan ehli olan).

3- Nefis terbiyesini, hesap ve sorumluluk düşüncesini esas alan.

B- “**Fizik**”i yapısında (dış dünyasında) ise;

1- Hidayet ehli olan (yani doğruyu tanıyan ve hayırdan taraf olan).

2- Feraset ehli olan (yani ayrıntıların ve sinsi hesapların farkında olan).

3- Dirayet ehli olan (yani inancının ve insanlığın hizmetinde gayret, metanet ve cesaret sahibi olan) herkes bu tanımın içindedir: yani yerli ve şerefli cepheendir. **Yaradan’a saygısı, yaratılana sevgisi olmayan diğerleri ise, kirlili ve şerhli cepheendir. Ve artık yerlilerin müstevlileri kovacağı, millilerin kirlilerden kurtulacağı zaman gelmiştir. Irak saldırısı ve sonrası, inşallah herkesin gözünü açacak, doğuyu gaflet ve meskenetten, batıyı şehvet ve nefse esaretten kurtaracaktır. Siyonizm’in ve emperyalizmin demokrasi ve insan hakları donkişotluğunun tam bir sahtekârlık olduğu anlaşılacaktır.**

Hani, 91 Körfez savaşı sonrasında Kuveyt’e demokrasi götürüldü mü?

Afganistan’a insan hakları ve demokrasi reva görüldü mü?

Somali’ye ekonomik ve sosyal huzur ve hürriyet sağlanıp, zulüm ve sömürü ülkeden sürüldü mü?

Suriye ve Libya halkı Arap baharı ve demokrasi şarlatanlığıyla despotluktan kurtulup huzur ve hürriyet ortamına döndü mü?

Ama umarız bu vahşi Irak işgali, Suriye ve Libya vahşetleri doğu ile batının kucaklaşmasını ve Siyonist sömürüye karşı ortak bir cephe mecburen buluşmasını doğuracaktır.

Umarız ki bu işgal ve zulümler;

•Müslüman ülkelerdeki dirilişi ve öze dönüşü kamçılacaktır.

•Sağcı, solcu, İslamcı bilinen ve birbirine dış bileyen kesimleri ortak harekete zorlayacak ve

mutlak doğrular çerçevesinde buluşturup uzlaştıracaktır.

- İslami hizmet ve hizipler arasındaki kırgınlık ve kızgınlığı mecburen yatıştıracak ve birbirine yaklaştıracaktır.
- Siyonizm'e ve ABD'nin süper sömürüsüne karşı Doğu-Batı ittifakının gereğini hatırlatacak ve hızlandıracaktır.
- Böylece Süper Güç efsanesi yıkılmaya ve kartondan dev yırtılmaya başlayacaktır.

Irak gibi savunma gücü sifıra indirilmiş ve halkı ambargolarla sindirilmiş bir ülke karşısında bile Amerikan, İngiliz ve İsrail güçleri ilk etapta şaşkına ve bozguna uğramış en, sonra kendi generallerinin hıyaneti ve İslam ülkelerinin Amerikan safında hücumu geçmesi sonucu işgali zor başarmıştır

- Ve bugün devam eden batı güdümlü kukla İslamcıların İsrail'i değil de Müslümanları hedef alan vahşet savaşı, Siyonist merkezlere yönelecek ve İslam ülkelerindeki despotik ve masonik sistemlerin ve işbirlikçi hükümetlerin yıkılışını çabuklaştıracaktır.
- BM ve NATO gibi kuruluşların sorgulanmasına ve dünyanın daha dengeli ve disiplinli temellere dayalı olarak yeniden yapılanmasına inşallah yol açacaktır.

İbrahim Hakkı Hazretlerinin dediği gibi;

“Hak, şerleri hayr eyler

Zannetme ki gayr eyler

Arif olan seyr eyler

Görelim Mevla neyler

Neylerse güzel eyler”

Biz de bir şiirle kapatalım;

Celali, cemali gafil seçemez

Nar-ı celal, nur-i cemale düşer

Şarlatan, şeytana kefen biçemez

Bu ancak sahib-i kemale düşer

İnanç ve ideal senin farkındır

Ümitsizlik küfür, kalbin sakındır

Mehdiyete müjdesi Hak'tır, yakındır

İnşallah hasretler visale düşer

Lütfunu, kahır kabında yoğurur

Sabret, her usur iki yusr doğurur*

Zulüm zirveye varınca, Ahmedim

Küfrün saltanatı zevale düşer

* Usr; Zorluk Yusr; Kolaylık / İnşirah Suresi: Ayet;5-6